

Pytania prejudycjalne

1. Czy przywóz w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. d) i art. 30 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ wymaga, aby towar wprowadzony na terytorium Unii wszedł do obrotu gospodarczego Unii, czy wystarczy samo ryzyko, że wprowadzony towar wejdzie do obrotu gospodarczego Unii?

Jeżeli przywóz wymaga wejścia towaru do obrotu gospodarczego Unii:

2. Czy wejście towaru wprowadzonego na terytorium Unii do obrotu gospodarczego Unii ma miejsce już wtedy, gdy towar z naruszeniem przepisów prawa celnego nie zostaje objęty sytuacją, o której mowa w art. 61 ust. 1 dyrektywy lub, mimo że początkowo został objęty taką sytuacją, przestał jednak później podlegać tej sytuacji z powodu postępowania sprzecznego z prawem celnym, bądź w przypadku postępowania sprzecznego z prawem celnym wejście do obrotu gospodarczego Unii wymaga, aby można było przyjąć, że wskutek tego postępowania sprzecznego z prawem celnym towar wszedł do obrotu gospodarczego Unii na obszarze podatkowym państwa członkowskiego, w którym takie niezgodne z prawem postępowanie miało miejsce, i mógł podlegać konsumpcji lub użyciu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 18 stycznia 2018 r. – Tiroler Gebietskrankenkasse/Michael Moser**

(Sprawa C-32/18)

(2018/C 152/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu rewizyjnym: Tiroler Gebietskrankenkasse

Druga strona postępowania rewizyjnego: Michael Moser.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 60 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (rozporządzenie nr 883/2004) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które jest właściwe w dalszej kolejności (Austria) musi wypłacić jako świadczenie rodzinne jednemu z rodziców, który ma miejsce zamieszkania i zatrudnienia w państwie członkowskim właściwym w pierwszej kolejności (Niemcy) na podstawie artykułu 68 ustęp 1 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia nr 883/2004 kwotę różnicy pomiędzy zasiłkiem wychowawczym (Elterngeld) wypłaconym w państwie członkowskim właściwym w pierwszej kolejności a zależnym od wysokości dochodów zasiłkiem z tytułu opieki nad dzieckiem (Kinderbetreuungsgeld) w innym państwie członkowskim, jeżeli obydwój rodzice mieszkają wraz ze wspólnymi dziećmi w państwie członkowskim właściwym w pierwszej kolejności i tylko drugi z rodziców jest zatrudniony jako pracownik przygraniczny w państwie członkowskim właściwym w dalszej kolejności?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy zależny od wysokości dochodu zasiłek z tytułu opieki nad dzieckiem (Kinderbetreuungsgeld) oblicza się według dochodu faktycznie osiągniętego w kraju zatrudnienia (Niemczech) czy według hipotetycznego dochodu osiąganego z porównywalnej działalności zarobkowej w państwie członkowskim właściwym w dalszej kolejności (Austrii)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009 L 284, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 24 stycznia 2018 r. – Finanzamt Trier / Cardpoint GmbH jako następcy prawnemu Moneybox Deutschland GmbH

(Sprawa C-42/18)

(2018/C 152/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Trier

Druga strona postępowania: Cardpoint GmbH jako następcą prawny Moneybox Deutschland GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy działania techniczne i administracyjne podejmowane przez dostawcę usług na rzecz banku obsługującego bankomaty i wypłaty gotówkowe z bankomatów tego banku są zwolnione z podatku na mocy art. 13 część B lit. d) nr 3 dyrektywy 77/388/EWG ⁽¹⁾, jeżeli działania techniczne i administracyjne tego samego rodzaju, podejmowane przez dostawcę usług dla płatności kartą dokonywanych przy sprzedaży biletów do kina nie są, zgodnie z wyrokiem z Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 26 maja 2016 r., Bookit, C 607/14 (EU:C:2016:355), zwolnione z podatku na podstawie tego przepisu?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977, L 145, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 22 listopada 2017 r. w sprawie T-771/16, Toontrack Music AB/Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 26 stycznia 2018 r. przez Toontrack Music AB

(Sprawa C-48/18 P)

(2018/C 152/07)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Toontrack Music AB (przedstawiciel: adwokat L.E. Ström)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie, podnosząc trzy różne zarzuty, wnosi do Sądu o:

— uchylenie zaskarżonego wyroku;